

Відзначаємо День працівників освіти!

1 жовтня в актовому залі нового корпусу зібралися студенти, викладачі та співробітники Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя на традиційні урочистості з нагоди Дня працівників освіти.

Вітання та побажання професійних успіхів, міцного здоров'я та сімейного благополуччя освітяни почули від ректора університету доктора політичних наук, професора Бойка О.Д., голови профкому студентів Приходька Р.С. та ін.. Творчі колективи університету подарували присутнім музичні, хореографічні та вокальні подарунки.

Проректор з науково-педагогічної роботи Зінченко С.В. оголосив святковий наказ, а ректор університету професор Бойко О.Д. вручив почесні грамоти і грошові премії та власноруч привітав кращих студентів, викладачів і співробітників за високі досягнення в навчанні та професійній діяльності.

Фото М. Михайленка

ГОЛОС УКРАЇНЦЯ З-ЗА КОРДОНУ

почули в Ніжині, а чи почують в Україні?..

«Українська діаспора: погляд із XXI століття». Таку проблему вибрали для IV Міжнародної конференції Міністерство освіти і науки України разом з Ніжинським державним університетом імені Миколи Гоголя і приурочили її до 10-річчя створення тут Центру гуманітарної співпраці з українською діаспорою. Цей структурний підрозділ почав діяти за постановою Кабінету Міністрів України від 22 червня 1999 року за №1100 для «поліпшення роботи з українською діаспорою та надання їй практичної допомоги в гуманітарній сфері».

Гоголевий виш у поступові кризь віки і події незмінно виявляв духовне обличчя: він ніс у народ знання, твердо вірячи в їх гуманістичне начало і велику перетворювальну силу; він був центром становлення духовної та історичної свідомості народу і виховання національної еліти.

І ще одна причина утворення такої інституції в Ніжині. Це – велика ніжинська еміграція, яка не з власної волі опинилася поза межами Батьківщини і складає сьогодні більше 30 видатних імен. Так вважає перший директор Центру, ініціатор його створення, доктор філологічних наук професор Олександр Астаф'єв.

Центр гуманітарної співпраці з українською діаспорою підтримує тісні зв'язки з 109 українськими

національно-культурними автономіями, організаціями, товариствами діаспори в 42 країнах світу, скрізь, на усіх континентах, де компактно живуть українці. Зв'язки і контакти з українськими організаціями діаспори Центр визначає головними своїми пріоритетами. Про роботу центру розповіла теперішній директор Центру кандидат філологічних наук Валентина Сидоренко.

Учасники конференції більше уваги приділяли проблемам сучасної діаспори, а не тільки її видатним постатям чи історії. Дуже актуальною була доповідь на пленарному засіданні Ірини Ключковської – кандидата педагогічних наук директора Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного університету “Львівська політехніка” «Нова українська присутність у світі. Контекст східної діаспори і четвертої хвилі еміграції». Доповідачка зосередилася на світових міграційних процесах, які є сьогодні неминучими. Понад 130 мільйонів населення планети знаходяться поза межами батьківщини, 3 відсотки мешкають далеко від місця народження. Чужі держави використовують їх інтелектуальний потенціал, дешево найману працю в основному в обслуговуючій сфері. Діаспорні осередки намагаються змінити стосунки між людиною, етнічною державою і країною проживання. У багатьох країнах існують урядові програми, які залучають діаспору до співпраці. Через її вплив на уряди держав проживання вони створюють позитивний імідж країни походження. Наприклад, китайська діаспора контролює більше половини економіки Малайзії й Таїланду.

На створення доброго іміджу України у світі, завоювання економічного й гуманітарного простору була спрямована державна програма «Закордонне українство», яка сьогодні, на жаль, не інвестується. У нашій країні немає розуміння стратегічної ролі діаспори в державотворенні. Такий невтішний висновок зробили учасники конференції. Діаспорні осередки в багатьох країнах існують за рахунок ентузіазму і підтримки країн проживання. Сприятлива ситуація для них склалася в країнах Балтії, де підтримка національних меншин була обов'язковою умовою входження до Європейського Союзу.

Українцями відчувають себе в Білорусі члени об'єднання «Заповіт», яке очолює заслужений працівник культури України Галина Калюжна. Вона зазначила, що саме в Білорусі найбільше науковців українського походження, ніж в інших країнах. Нещодавно в церкві села Косути на Вілейщині, де народився гетьман в екзилі Пилип Орлик, у навчальних і державних закладах успішно презентував українське хорове мистецтво лауреат Всеукраїнських і Міжнародних конкурсів молодіжний хор «Світич» Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя під орудою заслужених діячів мистецтв України Людмили Шумської та Людмили Костенко. Меценатом такої поїздки виступило Чернігівське земляцтво в Києві. Ми готові в міру сил підтримати світове земляцтво,

говорив на конференції лауреат багатьох літературних премій, відомий поет, випускник Гоголевого вишу, редактор газети «Отчий поріг» Леонід Горlach.

Як повідомила заступник генерального директора Державного департаменту Республіки Молдова з національних питань Галина Якубович, сьогодні на території Молдови понад 350 сіл є українськими. Більше, ніж у ста школах вивчають українську мову. У становленні української діаспори важливу роль відіграв геополітичний чинник. На її думку, українська держава повинна забезпечувати паритетні умови проживання і розвитку як молдаванам в Україні, так і українцям у Молдові.

На розвиток української діаспори в Росії негативно впливають непрості українсько-російські державні взаємини. І тому кандидат філософських наук, доцент, член Спілки письменників України, кавалер ордена княгині Ольги III ступеня Тетяна Лебединська з 2000 року самотужки організовує міжнародні семінари «Санкт-Петербург – Україна». Саме вона у вересні 2007 року стала одним з авторів виставки-фотопроекту «Український некрополь Санкт-Петербурга» в Національному музеї Тараса Шевченка в Києві, на якій була представлена велика частина матеріалів, зібраних і виданих пізніше у фотоальбомі «Український некрополь Санкт-Петербурга». Українку яка навчалася у Львові і мешкає тепер у Північній Пальмірі, тривожить стан українського некрополя в колишній північній столиці Російської імперії. Упродовж багатьох десятиліть українці приїздили сюди, працювали, творили тут, і для багатьох із них ця земля стала довічним притулком. Переважна більшість могил і пам'ятників занедбані й далі занепадають і руйнуються. Тетяна Миколаївна гаряче і справедливо нарікає на те, що ними не опікується сьогодні етнічна Україна. У місто на Неві приїзять багато офіційних і неофіційних делегацій, але ніхто з них не здогадується принести сюди хоча б квіти, поцікавитися станом цих пам'яток. Лебединська пропонує лауреатам Національної премії імені Тараса Шевченка започаткувати як традицію віддавати якусь частку на підтримку шевченкових місць, українських пам'яток у тому ж Санкт-Петербурзі, в інших містах. Відвідини Ніжина на запрошення Валентини Сидоренко надихнуло Тетяну Лебединську на спільний проект – наукову конференцію «Ніжинський Санкт-Петербург» у травні 2010 року. Її підтримав проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків Олександр Мельничук. Адже ніжинські випускники в XIX столітті склали потужну українську діаспору в Санкт-Петербурзі. Одна з його вулиць і називається Ніжинською. Чому б не організувати її свято, як це робить Австрія на вулиці Віденській. 60 вулиць Санкт-Петербурга вже друге століття носять українські імена.

Для реалізації таких подвижницьких проектів одного ентузіазму недостатньо. Необхідна й підтримка обох держав. У Санкт-Петербурзі сьогодні неможливо придбати українську книжку чи газету.

Не тільки Людмилу Мельник, кандидата історичних наук, начальника відділу інформації та діаспори Культурного центру України в Москві, тривожить ситуація, яка тут склалася. Цей заклад не став джерелом поширення знань про Україну в сусідній державі. Мимоволі виникає запитання: а що ж там робить українське посольство?

У Росії ж проживає і працює сьогодні більше 3 мільйонів українців. З настанням кризи багато з них хотіли б повернутися на батьківщину, а чи здатна вона їх прийняти на побутовому, законодавчому і фінансовому рівнях? Вимушена еміграція руйнує інститут української родини. Про це говорила в доповіді Ірина Ключковська. Вона ж привезла в Ніжин видання «Діти емігрантів про себе». Українська діаспора може стати моделлю інтеграції нашої країни в інших державах, вважає ця енергійна і ділова жінка. Вона намагатиметься донести голос українця з-за кордону до української влади під час парламентських слухань, які призначені на жовтень цього року. Якщо, звичайно, вони відбудуться...

Надія Онищенко

Калейдоскоп новин

24 вересня 2009 року відбулося засідання Вченої ради університету, на якому слухалося питання «Стан та завдання щодо вдосконалення викладання іноземних мов за професійним спрямуванням».

Заслухавши і обговоривши доповідь керівника робочої групи, декана факультету іноземних мов Тезікової С.В «Про стан та завдання щодо вдосконалення викладання іноземних мов за професійним спрямуванням» Вчена рада відзначає наявність позитивного досвіду, спрямованого на впровадження в навчальний процес ідей інтеграції України у світовий науковий, освітній і культурний простір.

Навчальними планами підготовки фахівців з базових напрямів і спеціальностей передбачено вивчення іноземної мови протягом 3 семестрів (5 кредитів), підготовлено навчально-методичне забезпечення для денної та заочної форм навчання, відпрацьовуються моделі забезпечення потреб студентів у поглибленому вивченні іноземних мов на факультеті суміжних професій, впроваджуються сучасні методи та прийоми навчання.

Підпорядкування кафедри іноземних мов факультету іноземних мов дозволило спрямувати викладачів на професійне вдосконалення, опанування комунікативного підходу у викладанні іноземних мов, розвитку ініціативи та відповідального ставлення до результату навчання.

Вчена рада також відзначає, що на факультеті іноземних мов, який визначено Міністерством освіти і науки України розробником стандартів зі спеціальності «Філологія. Іноземні мови» за напрямом педагогічної освіти, відпрацьовуються ефективні моделі підготовки вчителів англійської, німецької та французької мов, про що свідчать результати опитування директорів шкіл та керівників управлінь і відділів освіти Чернігівської області.

Разом з тим, Вчена рада звертає увагу на необхідність вдосконалення підготовки студентів, аспірантів і викладачів щодо підвищення ефективності міжнародного спілкування та співробітництва, поліпшення особистісної взаємодії, ділових стосунків і взаємного розуміння, яке базується на знанні іноземних мов. Тому актуальним залишається питання щодо створення умов для ефективного вивчення іноземних мов, а саме: формування груп за рівнем підготовки та мотивації студентів, впровадження в навчальні плани факультативів з іноземних мов, використання сучасних комп'ютерних технологій та інформаційних систем у навчанні іноземних мов, підготовка педагогічних кадрів для навчання як школярів, так і дорослих, впровадження в магістерські та аспірантські програми підготовки з іноземної мови тем, пов'язаних з нормами та етикетом міжнародного наукового спілкування.

Вчена рада ухвалила:

1. Деканатам факультетів забезпечити в нормативній частині навчальних планів викладання іноземної мови в обсязі 5 кредитів з обов'язковим складанням екзамену та передбачити вивчення іноземних мов понад встановлений нормативний обсяг у формі факультативних занять.

2. Кафедрі іноземних мов (Долматова М.П.) розробити навчальні програми, які мають базуватися на принципах комунікативного підходу та забезпечували підготовку студентів до наукового і повсякденного спілкування іноземними мовами у відповідності з Європейськими рекомендаціями з мовної освіти.

3. Рекомендувати ректорату вирішити питання щодо створення Центру мовної підготовки та передбачити надання додаткових освітніх послуг щодо навчання викладачів, співробітників, здійснення перекладів, забезпечення навчання дорослих тощо.

4. Деканату факультету іноземних мов (Тезікова С.В.) підготувати пропозиції щодо модернізації технічної бази факультету, придбання навчальної літератури та програмного забезпечення.

5. Рекомендувати деканам факультетів при формуванні навчальних груп для вивчення іноземних мов враховувати рівень мовної підготовки студентів та їх мотивацію щодо вивчення іноземних мов.

6. Вважати за доцільне запровадження вивчення іноземної мови як спеціалізації в поєднанні з окремими базовими напрямками підготовки і спеціальностями (дошкільна освіта, географія, історія та ін.).

7. Контроль за виконанням рішення покласти на проректора з науково-педагогічної та методичної роботи Самойленка О.Г.

Факультету іноземних мов – 60!

Факультет іноземних мов сьогодні – це понад 600 студентів денної форми навчання, 300 студентів заочної форми навчання, які вивчають англійську, німецьку та французьку мови. Це 5 кафедр, на яких працюють 97 викладачів, серед них 5 докторів та професорів, 20 доцентів та кандидатів наук. Це 14 співробітників деканату, навчальної лабораторії, навчально-методичного кабінету та кафедр. Це наукова лабораторія комп'ютерних технологій навчання іноземних мов, Центр порівняльних педагогічних досліджень, наукові групи дослідження з іноземної філології та прикладної лінгвістики, студентська організація, об'єднання за інтересами, клуби. Це потужний колектив, який представляє Ніжинський державний університет у вітчизняному та міжнародному освітянському середовищі.

Круглий стіл. Методичний семінар у м. Бровари

Підготовку вчителів англійської мови в нашому університеті було розпочато у 1949 році. Подібні факультети було відкрито в той час у Горлівці, Вінниці, Житомирі. Першими викладачами даного напрямку стали Роман Львович Гуревич, Наталія Вікторівна Колесникова, Олексій Васильович Юрин, Нінель Степанівна Тарасенко та інші. У 1951 році викладацький склад поповнили випускники Київського університету ім.Тараса Шевченка Олександр Ісаакович

Близнюк, Каміла Олександрівна Лазоренко, Олеся Борисівна Шахрай, Галина Степанівна Чекаль. За спогадами перших випускників факультету, які тривалий час пропрацювали в закладах освіти Ніжина, а саме Кузьменко А.В., Капленко В.Д., Нічай-Гумен Л.П., Грищенко В.Г., то були молоді фахівці, закохані у свою справу, ентузіасти, романтики, які вміли навчати, відпочивати та закохувати студентів у себе й свою справу.

У 60-70 роки на факультет прийшли Антонюк Г.Ф., Бартиш О.В., Верба Г.В., Гапонова С.В., Іонова І.М., Жилко Н.М., Жомнір О.В., Карпусь Л.Б., Панова Л.С., Скар В.П., Сологуб О.В., Харитонов І.К., Худотепла М.Ф., Фіщук В.В. На цьому етапі закладено основи наукових досліджень, розпочато випробування різних підходів до навчання іноземних мов, які пізніше назвуть просто – методична школа Ніжинського університету.

У різні періоди розвитку факультету його очолювали Пенській І.І (1953-56), Фіщук В.В. (1964-70), Антонюк Г.Ф. (1970-76), Моїсєєва Л.Ф. (1976-80), Гроза Г.Д. (1980-83), Колесникова Н.О. (1983-88), Близнюк О.І. (1988-97). За час існування підготовлено понад 4 тисячі вчителів англійської, німецької та французької мов.

На підготовку вчителів за двома спеціальностями колектив перейшов у 1983 році. А з 1988 року відкрито відділення німецької мови завдяки значній організаційній та навчально-методичній роботі викладачів Грози Г.Д., Колесникової Н.О., Роліка А.В., Муромцевої Ю.В., Таценко С.Л., Андрійко І.Ф., Андрійко В.І., Вавілової В.І., Заєць Г.Д.,

Блажко М.І., Завальнюк Л.В. та інших. Близько 500 вчителів німецької мови було підготовлено в університеті з часу відкриття німецького відділення.

випускниця Чувакова Т.Г.

Аналізуючи становлення та розвиток факультету, його здобутки, маємо відзначити що запорукою успіху є його традиції та люди, інтелігентні, компетентні та відповідальні.

Перша дисертація із іноземної філології на факультеті була підготовлена та захищена Лесею Борисівною Шахрай, людиною з енциклопедичними знаннями, високим рівнем іншомовних комунікативних вмінь, ґрунтовною теоретичною підготовкою та відданістю улюбленій справі. Сьогодні філологічний напрям досліджень гідно продовжує її учень Потапенко С.І., який досліджує лінгвокогнітивний та мотиваційний аспекти сучасного англomовного медіа-дискурсу, є наставником молодих викладачів, розробником дискурсивної технології навчання практичної граматики.

Філологічний напрям це й перекладацькі традиції факультету, започатковані Жомніром О.В. та продовжені Роліком А.В., Харитоновим І.К. і їх учнями.

Методичний напрям, який пов'язаний з Вербою Г.В., Антонюком Г.Ф., продовжений та теоретично підкріплений роботами Панової Л.С., Жилко Н.М., отримав подальший розвиток у публікаціях Таран О.М., Литвиненко С.П., Андрійко І.Ф., Колесник І.В., Грицай А.М. та ін.

Окремо слід сказати про дослідження проблем застосування технічних засобів навчання іноземних мов, ініціатором яких по праву є Близнюк О.І. Залежно від етапу розвитку суспільства та освіти змінювалися і підходи: від таблиць й малюнків до комп'ютерних класів та мультимедійних програм, що є предметом дослідження Чекаль Г.С., Палія О.А., Шевченко С.І., Москалець О.О. та ін..

Досвід міжнародної співпраці, розширення зв'язків із зарубіжними партнерами дозволили виконати дослідження із порівняння підходів до підготовки вчителя в різних освітніх системах: Тезікова С.В., Чувакова Т.Г., Нагач М.В., Кучер Ю.А., Павлюк С.В. та ін.. У 80-х перші делегації студентів із інших країн відвідали Ніжин – сьогодні ми пишаємося результатами міжнародних проектів щодо підготовки вчителя (1998), впровадження інформаційних технологій в освіту (2000-2003, 2008).

Підготовка вчителя, його професійний розвиток є не лише предметом наукового інтересу викладачів факультету, а й тим засобом, що об'єднує факультет та його випускників. Ми пишаємося нашими зв'язками із вчителями Чернігова, Прилук, Борзни, Ніжина, Носівки, Бобровіці, Броварів. Це колишні випускники факультету, майстри педагогічної справи, цікаві співрозмовники, автори експериментів та інновацій. Саме в такій співпраці збагачується теорія та досягає нового рівня практика. У 70-80-х у Ніжині було проведено республіканські семінари вчителів, учнівські олімпіади з іноземних мов, у 2000-х факультет визначено розробником стандарту підготовки вчителя іноземної мови.

У 70 роки за участі Козлова О.Г. створено навчальну лабораторію, де вперше було обладнано місця для прослуховування іншомовного матеріалу, тренування мовленнєвих вмінь, відпрацювання вимови. У 90-х обладнано комп'ютерний клас та встановлено

супутниковий зв'язок за участі Навротського Г.О., а сьогодні обговорюємо перспективи дистанційної освіти із Бойком А.М.

Багато можна говорити й про наступність виховних традицій на факультеті: драматичні студії, дискусійні клуби, колективи художньої самодіяльності, програма «Мова та культура » в таборі Лісове озеро, заходи «Нумо першокурсник», «Останній дзвоник», «Різдво в країнах світу», «Екватор» та інші. Усе це – поєднання зусиль викладачів та студентів.

Обмірковуючи перспективи, думаємо про створення спільноти випускників факультету. У США силами таких об'єднань будуються корпуси університетів, реалізуються програми підготовки студентських лідерів, поповнюються фонди бібліотек, оскільки вважається, що випускник із вдячності за освіту, яка дозволила йому бути успішним у житті, обов'язково повертається до ALMA MATER. Завдяки своїм випускникам факультет буде мати своїх абітурієнтів. Тому довгострокові партнерські програми «школа-вуз» набувають нового змісту. Підготовка майбутнього вчителя це не лише високий рівень викладання нормативних дисциплін, а й великий вибір за інтересами та потребами. Таке можливе лише за умови нових форм професійного спілкування, коріння яких слід шукати в традиції.

Світлана Тезікова, декан факультету, випускниця 1981 року

Кафедра іноземних мов

Кафедра іноземних мов НДУ імені Миколи Гоголя, яка нещодавно була переведена зі статусу загальноуніверситетської до складу факультету іноземних мов, має багаторічну історію розвитку та набуття досвіду викладання мов (традиційно це були англійська, німецька, французька та латинь) для студентів різних факультетів цього навчального закладу. Серед тих, хто очолював багатогранну роботу кафедри в різні часи, були такі досвідчені фахівці, як Колесник Н.В., Літвінов В.Д., Гуревич Р.Л., Монахова К.І., Стельмах А.К., Кобзар Л.Г.

У період 70х-90х років плідна робота таких викладачів, як Солошенко Л.П., Гроза Г.Д., Солонікова Г.М., Каснер Н.В., Сергієнко Л.Г., Антонюк Г.Ф., була пов'язана з діяльністю кафедри.

Викладачі, крім проведення практичних занять, брали активну участь у житті факультетів вузу, працюючи кураторами і займаючись різноманітною виховною роботою зі студентами. Разом вони відвідували музеї та культурні заклади Києва, Чернігова, Ніжина, організовували екскурсії та походи визначними місцями, поїздки на могилу Т.Г. Шевченка в м. Канів, конкурси на кращий переклад статей суспільно-політичного характеру, проводили тематичні вогники та вечори.

Навчально-виховна робота успішно поєднувалась із науковою та методичною, значна увага приділялась поліпшенню підготовки педагогічних кадрів кафедри, які систематично проходили стажування в Київському інституті іноземних мов, брали участь у Всесоюзних конференціях у містах П'ятигорську, Дніпропетровську, Чернігові, Полтаві, Даугавпілсі та ін.

Праці викладачів публікуються у різних виданнях: «Радянське літературознавство», «Літературна Україна», «Радуга», «Вітчизна», бібліотечці республіканської спілки «Знання». Працівники кафедри підтримують зв'язки зі школою шляхом надання методичної допомоги вчителям міста та району, виступаючи з доповідями на вчительських конференціях, рецензуючи різні посібники та підручники.

З середини 90х значно змінюється склад кафедри та напрямки її діяльності, що мали відповідати вимогам не тільки українського суспільства, а й розвитку загальноєвропейської системи вищої освіти.

Пріоритетними напрямками роботи кафедри стають наукові дослідження та методичне забезпечення викладання іноземних мов для студентів неспеціальних факультетів. У відповідь на поставлені завдання майже 80% викладачів кафедри закінчили аспірантуру

або знаходяться там на навчанні. За останні два роки п'ять викладачів кафедри захистили кандидатські дисертації (Долматова М.П., Кривець С.В., Кучер Ю.А., Павлюк С.В., Зель І.О.), і ще двоє готують свої роботи до захисту (Антонюк Л.А. та Коваль Т.В.).

Викладачі кафедри, на чолі з доцентом Долматовою М.П., беруть активну участь у різноманітних науково-практичних конференціях, публікують результати своїх досліджень у різних наукових виданнях, відвідують інші країни з метою ознайомлення з системою освіти в них, зокрема Німеччину, США, Іспанію, Австрію.

Для студентів перших та других курсів університету викладачами кафедри були складені та надруковані посібники з загальноосвітнього курсу англійської мови. Але мета викладання іноземної мови на нефахових факультетах не тільки вивчити цей загальний курс як окрему дисципліну в переліку інших предметів, а й тісно пов'язати його зі спеціальністю, яку отримує студент. Таким чином, загальною темою наукового дослідження кафедри є «Використання міжпредметних зв'язків у процесі вивчення іноземних мов», тому і були підготовлені підручники з фаховими текстами та матеріалами для студентів різних спеціальностей природничо-географічного, історико-юридичного та фізико-математичного факультетів, факультетів психології та соціальної роботи, культури і мистецтв, заочного відділення. Активну участь у цьому взяли викладачі Дудка Г.І., Зель І.О., Кривець С.В., Лук'янюк Г.П., Ярешко В.І.

Маючи дуже обмежену кількість годин для вивчення іноземної мови студентами неспеціальних факультетів, викладачі нашої кафедри весь час намагаються знайти нові та цікаві шляхи вдосконалення процесу навчання. Так, майже на всіх факультетах були організовані та проведені зустрічі, що дуже сподобалися всім студентам, з громадянами США (Джон та Роберт Свік, Фріц, Джон та Флора Бекер, Рамон Сенериз) та Великої Британії (Джеймс Томпсон).

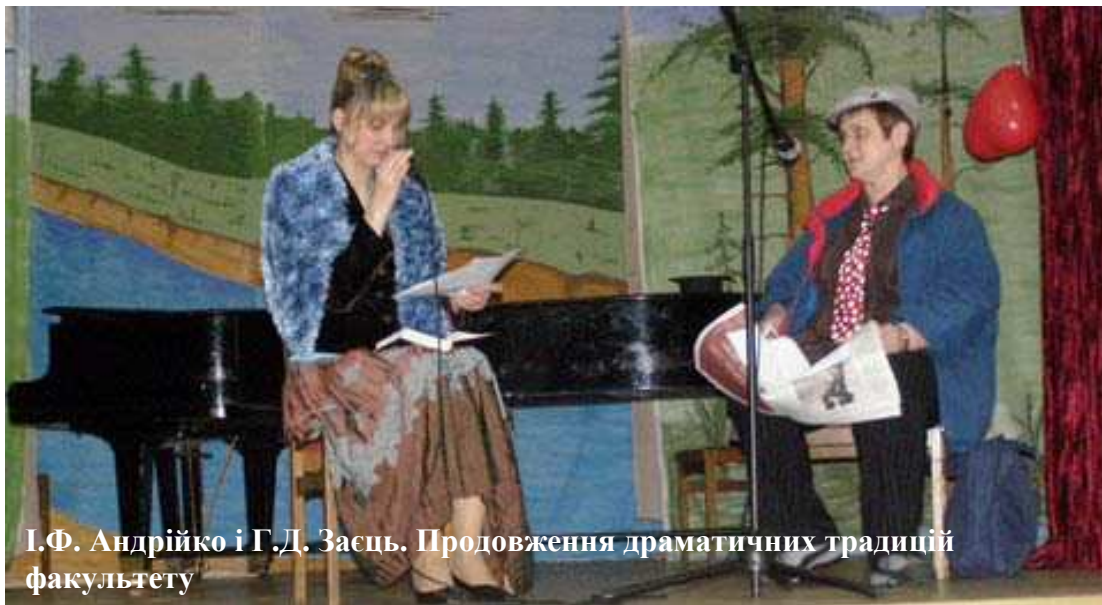
Зі студентами різних факультетів, які досягли досить високого рівня у вивченні загального курсу і змогли оволодіти достатньою кількістю фахового матеріалу іноземною мовою, викладачі кафедри Бойко Л.П., Дудка Г.І., Коваль Т.В. та Лук'янюк Г.П. підготували і провели науково-практичні конференції англійською мовою з використанням аудіо-, відео- та комп'ютерних засобів на теми: «Історія розвитку української музики», «Життя та творчий шлях Т.Г. Шевченка», «Україна, її історія та особистості».

Такі заходи є своєрідним звітом викладачів та студентів про спільну роботу з вивчення іноземної мови і допомагають довести, що в цій роботі закладені необмежені можливості, досягнути яких ми можемо лише постійно вдосконалюючи свої знання та оволодіваючи новітніми технологіями і методиками, що нам пропонують найдосвідченіші сучасні спеціалісти з цих питань, у чому кафедра і бачить зараз одне із головних своїх завдань.

Галина Лук'янюк, ст. викл. каф. ін.мов

Німецьке відділення

Німецьке відділення факультету іноземних мов було засноване в 1983 році на базі кафедри англійської мови на чолі з доцентом Пановою Лідією Семенівною. Вагомий внесок у розвиток кафедри зробили її завідувачі, відомі фахівці Шакірова Фанія Сафовна та Поліщук Леонід Миколайович. Упродовж тривалого часу кафедру очолював кандидат філологічних наук, доцент Ролік Анатолій Васильович.

І.Ф. Андрійко і Г.Д. Заєць. Продовження драматичних традицій факультету

Викладання фахових дисциплін на кафедрі забезпечують сьогодні досвідчені викладачі, серед них три доценти та п'ять старших викладачів. Переважна більшість викладачів мали мовне стажування у вищих закладах освіти Німеччини або філіях Гете-Інституту.

Невід'ємною складовою професійно-методичної підготовки майбутнього вчителя іноземної мови є культура дидактичного мовлення. Значний потенціал щодо формування культури дидактичного мовлення мають позааудиторні заняття, пов'язані із залученням студентів усіх курсів до аматорської театральної діяльності іноземною мовою. Театральна студія була представлена на факультеті іноземних мов упродовж усієї історії його існування. Заснована ще в 70-80 роках минулого століття доцентом Романом Львовичем Гуревичем вона знайшла своє продовження на німецькому відділенні і з 2000 року діє під керівництвом старшого викладача Ірини Федорівни Андрійко. Театр «Studentenbühne» запам'ятався своїми виставами, святковими заходами та участю у всеукраїнському фестивалі театральних студій, організованому за підтримки Гете-Інституту. Кульмінацією театральних досягнень колективу був виступ у м. Краків з п'єсою «Goethe im Examen». Щороку студентами німецького відділення організуються та проводяться новорічні свята. У 2005 році до уваги глядачів були запропоновані театральні постановки «Лускунчик», «Сніжна королева» та «Попелюшка» німецькою, англійською та французькими мовами.

Викладачі кафедри беруть участь у впровадженні новітніх технологій на факультеті та в університеті, дистанційного навчання, розробляють тестові завдання для ЗНО. Серед публікацій є підручники з грифом МОНУ.

Викладачі кафедри німецької мов

Традиції «Транслятора»

Студія художнього перекладу «Транслятор» у нас постала понад 33 роки тому. Напрвесні 1976 року троє викладачів-ентузіастів – Володимир Литвинов, нині покійний Борис Савченко і я – відбрунькувалися від «Літстудії» разом з десятьма студентами «іноземцями» й філологами зосередились на художньому перекладацтві. Не минуло й двох місяців, і наш факультетський «енергоносій» (не ображайтесь, будь ласка) Олександр Близнюк підказав нам формат публічності – випуск стіннівки зі стабільно незмінним заголовком-вивіскою та наскрізною нумерацією випусків в усі роки. На змінку бачите перший скромний випуск «Транслятора» у квітні. Через три роки, до 50-ліття факультету, «Транслятор» вийшов у 7 – 8

разів більший, змістовніший і краще оформлений – барвисті заголовки, віньетки, малюнки, фотографії. Це було непересічною радісною подією, яку удостоїло найвищою на ті часи похвали «Начальство». Керівника студії викликали на килим і зробили «внушення»: чому стіннівка не відображає історичності поточних пленумів ЦК та з'їздів єдиної тоді диктаторської Партії?! Хай так – давніх поетів-класиків ще не надихала Партія, бо її не було. А де сучасні поети-комуністи?! Де ідейність?! Так войовнича тупість і сірятина дала зрозуміти, що «Транслятор» має неабиякий успіх...

Газета «Alma mater» повідомляла до 50-річчя факультету про зміст «Транслятора», найталановитіших студійців, їх публікації в Чернігові, Києві, Москві, Ізраїлі. Дивись 1999 року №3 (0071). Мова про форму. Згадую студентів-ентузіастів, які творили зовнішню привабливість «Транслятора» – художників, графіків, дизайнерів, друкарок на механічних машинках, та його популяризаторів – читачів «авторських» примірників по гуртожитках і вдома, бо матеріали усіх випусків друкувались під копірку в чотирьох примірниках.

І ця діяльність заслужила на найвищу оцінку за тодішніми мірками. Траплялося, коли щось потайне й невловиме підкрадалося в неробочий час і псувало наші стіннівки: рвало, дірявило, замазувало, – демонструючи власну тупу войовничу нездарність. Якби «Транслятор» не мав успіху воно щиро й відверто раділо б. Якби був сірим – залишилося б байдужим. Хто ж були ті ентузіасти-оформлювачі? Найбільше запам'яталися студенти Ганна Васильченко, Марина Шустакевич, Інна Козо різ, Михайло Стельмах, Микола Бербер, Віра Хомич... Пробачте, не називаю інших, щоб не образити, назвавши не тих чи не так. Адже минуло 30 років, та й мені минає 83. На жаль, стіннівки «Транслятора» майже не збереглися через свою негабаритність, брак місця для зберігання і т.п. Зате лишилися їх повніші дублікати без скорочень, оздоб у вигляді строгих журнальних підшивок. Так усі 21 випуск «Транслятора» зберігаються на факультеті як цінна реліквія...

Ол.Жомнір

**Колонка Транслятора
М.Ю.Лермонтов**

Вітрило

Вітрило-одинак біліє
У далі моря голубій.
Чого знайти він там воліє?
Залишив що в землі своїй?
 А вітер виє, хвиля грає,
 І щогла хилиться й скрипить.
 Гей-гей! Не щастя він шукає,
 Та й не від щастя він біжить!
Під ним – глибінь ясніш лазурі,
Над ним – проміння золоте,
Та він, бунтівний, просить бурі!
Немов спочинок там знайде.

*Переклала Вікторія Тимошенко, V курс, 2009 р.
М.Ю.Лермонтов*

Парус

Біліє парус одинокий
На обрії в імлі морській.
Шукає що в землі далекій?
Покинув що в землі своїй?
 А хвилі грають, вітер виє,
 І щогла гнеться і скрипить...
 Знайти він щастя не воліє,
 І не від щастя він біжить!
Під ним глибінь срібляста грає,
А в небі – промінь золотий,
Та він, бентежний, бур жадає,
Неначе в бурях супокій.

*Олександр Кошелів, III курс, 2009 р.
М.Ю.Лермонтов*

Вітрило

Самотньо біліє далеке вітрило
В блакитній синяві південних морів.
Чого б на чужині воно там хотіло?
І чому воно тікає від рідних країв?
 А хвилі все грають, і шторм шаленіє,
 І щогла все гнеться й шалено скрипить.
 О леле! Він щастя знайти там не мріє,
 І вже ж не від щастя самотньо біжить!
Під ним – голубінь, що ясніше лазурі,
Над ним – промінь сонця блищить золотий,
Навіщо ж тоді воно так просить бурі,
Неначе для нього там є супокій?

*Переспів Ірини Шаповал, V курс, 2009 р.
Д.Г.Байрон*

Сутінки

Це – та пора, коли в мовчанні
Лунає солов'їний спів,
Коли закоханих зізнання

Звучить як шепіт дивних снів.
Коли вітрець і води близькі
Самотньому складають пісню,
Коли роса зволожить квітку,
І зустрічає зірка зірку.
Коли темніша синь глибин,
І тон брунатні ший у листя,
Напівпрозорі небеса
І всюди – дивна краса!
Та місяць промені вже шле,
І сутінки враз прожене.

Переклала Лілія Степченко, III курс, 2009 р.

Р.Л.Стівенсон

В той час, як з'являються на небі зорі,
В той час, як вітер завиває, –
Всю ніч крізь темряву і морок
Десь вершник в безвісті блукає.
В той час, як туман поглинає вогні,
Куди вирушає та тінь на коні?
В той час, як дерева все гнуться і плачуть,
І море надривно штормить,
В той час по дорозі все скаче і скаче,
Мчить вершник під цокіт копит. –
Все мчить кудись вершник, не знати куди, –
Така, видно, доля – блукати завжди!

Переклав Ярослав Галинський, V курс, 2009 р.

Примітка. У цьому номері закінчується конкурс на кращий студентський переклад вірша М.Лермонтова «Парус». Підсумки конкурсу будуть опубліковані в наступному номері газети «Alma mater».

«Господи, як усе змінилося!»

(нарис)

Вона сидить на лавці біля університету. На вигляд їй років з 60. Скромно вдягнена. Сиве волосся покрите білою хусткою, глибокі очі направлені в далечінь. Сповнена роздумів...

Колишня студентка...

Її губи шепочуть: «Господи, як все змінилося!» Усе навколо стало геть інакшим і більше не таким близьким як тоді - 40 років тому... Інші слова злітають з вуст студентів, інші плани на майбутнє, інші викладачі, інший одяг. Але ж вона тут, серед усього іншого, вона теж не така як тоді!

Щось стиснуло її серце і крижана сльозинка впала на розкриті до сонця долоні...

Але вона плакала не тому, що все інше, а тому, що її серце радіє!

Із чорної сумки вона дістала поживклу фотокартку, за нею нову рамочку, яку придбала сьогодні. Її пальці прослизнули знайомими обличчями, жінка на мить притиснула картку до серця і швидко опустила, аби перехожі не завертали на неї уваги. Вставила стареньку фотографію в нову рамку. Це було важливо для неї – поєднати в такий спосіб минуле і майбутнє...

Сонце сяяло, очі радісно блищали, в руках вона тримала нову рамку зі старим фото...

А я повернуся сюди через 40 років? Що буде у мене в руках – фото чи диск?

Марія Бригінець, студентка IV курсу факультету іноземних мов

СЛОВО ПРО ВЧИТЕЛЯ Двойной портрет

Дорогой Александр Исаакович, мне кажется, нет, я уверена, мы с Вами могли бы стать героями современной телепередачи «Двойной портрет». Два, казалось бы разных человека, одинаково мыслят, живут, имеют подобные интересы и увлечения. В нашем случае это не случайно.

Вы – мой преподаватель, куратор, методист, наставник.

Под Вашим руководством я училась многому: быть организатором коллектива, режиссёром больших и малых мероприятий, связующим звеном между школой и вузом, ответственным за выпуск учебных пособий, оформителем, распорядителем и просто деканом.

Набор лексико-грамматических таблиц для школы и учебные пособия с грифом Министерства образования, технические средства обучения на уроках иностранного языка и современные компьютерные программы, кратковременные визиты иностранных специалистов и долгосрочные международные проекты, Всеукраинские олимпиады и международные конференции – штрихи к нашему портрету.

Ваше умение быть компетентным, неординарным, инициативным, внимательным очень хочется воспитать в себе и сохранить в течение всей профессиональной жизни.

Спасибо Вам за образец учителя, руководителя, интеллигента.

Будьте здоровы!

Светлана Тезикова

Лідія Панова

Мабуть, у житті кожного є людина, яку по праву ми вважаємо своїм Вчителем. Такою людиною для нас є Лідія Семенівна Панова. Уже більше тридцяти років віддає вона тепло свого серця, досвід і знання Ніжинській вищій школі. Перше знайомство з нею відбулося в наші студентські роки, коли ми почали професійно вивчати іноземну мову та оволодівати секретами її викладання.

Професіонал вищого гатунку, інтелігентна, тактовна, вимоглива і справедлива, Лідія Семенівна була і залишається для нас справжнім взірцем викладача вищої школи. На її заняттях із практики мови студенти ніколи не нудьгують. Лідія Семенівна вміє зацікавити, підтримати інтерес, спонукати до активної роботи, жвавих дискусій. Між викладачем і студентами завжди існує взаєморозуміння, що сприяє створенню комфортного мікроклімату на занятті.

Така ж робоча доброзичлива атмосфера панує на її лекціях з методики викладання іноземних мов. Викладач не обмежується сухим поясненням матеріалу, а вміє зацікавити слухачів яскравими прикладами та запрошує аудиторію думати разом, самим аналізувати, робити висновки. Завдяки цьому студенти починають розуміти, яким привабливим може бути процес навчання.

Колишні вихованці Лідії Семенівни працюють сьогодні на кафедрах іноземної мови та методики викладання, прикладної лінгвістики й англійської філології, навчаючи та

виховуючи майбутніх вчителів XXI століття. Охоче ділиться Лідія Семенівна з молодими колегами своїми знаннями, творчими здобутками, багатим життєвим досвідом, допомагає їм реалізувати свої творчі можливості.

Молоде покоління педагогів завдячує цій людині своїм професійним становленням, адже саме вона взяла на себе відповідальність за їхній професійний ріст як викладачів вищої школи, послідовників її особливої та ефективної методики підготовки вчителів іноземної мови. Сьогодні ми впевнено можемо сказати, що факультет іноземних мов Ніжинського державного університету імені Гоголя має власну школу методики, яку очолює Лідія Семенівна Панова.

Результати цієї плідної праці знайшли відображення в більше ніж 50 наукових публікаціях. Значними є її здобутки в галузі методики викладання іноземних мов. У творчому доробку науковця вагоме місце посідає підручник «Методика навчання іноземної мови в школі». І сьогодні Лідія Семенівна постійно знаходиться у творчому пошуку, продовжуючи працювати над проблемами ефективного формування іншомовної компетенції учнів та студентів. Не один раз вона була ініціатором розробки та реалізації заходів, спрямованих на вдосконалення професійної підготовки вчителів іноземної мови.

Заслужено відзначена її самовіддана праця багатьма подяками і грамотами. Але найбільшою пошаною для викладача є вдячність учнів, які продовжують поширювати, розвивати її педагогічні ідеї на освітній ниві. Тож велике Вам спасибі, шановна Лідіє Семенівно, за високу професійну майстерність, широку наукову ерудицію, життєву мудрість, завдяки яким зросло не одне покоління педагогів. Зичимо Вам міцного здоров'я, життєвого оптимізму та нових наукових звершень.

З пошаною викладачі кафедри англійської мови та методики викладання, Ваші учні

Легкий бриз воспоминаний...

Память в юность возвращает,
Память ярко освещает
Корпус с мощной коллонадой,
Графский парк наш с листопадом,
Фонарей пастельный свет
И английский факультет.
Здесь, на третьем этаже.
Не в фаворе мы уже
(Не были мы тут полвека –
Много ведь для человека!)
Здесь резвится молодежь,
Каждый резв, умен, хорош,
Но и мы не льком шиты
И склерозом не разбиты,
Посему воспоминанья –
То наши в любви признанья
Трем китам, трем корифеям,
Тем, кто силы не жалея,
Отдавал свое уменье,
Струн душевных треволненье,
Сердца пламень, сердца стук
Нам, студентам.

А.Близнюк

Умница, почти Сократ,
Комельфо, аристократ,
Догм «совковых» реформатор,
Вечеров организатор.

Если б знали вы, как он
Танцевал наш вальс-бостон.

Р.Гуревич

Он – актер, юморист, слегка хитер,
Чуть стеснителен, вальяжен,
По-интеллигентски важен,
Драмкружка руководитель
И духовный вдохновитель!

В.Фищук

Красавец, мачо!
Волейбольные подачи,
Волейбольные победы,
Интересные беседы –
Все во благо факультета.
Как прекрасно было это!
Эти люди, эти мэтры,
Сквозь года и километры,
Сквозь туманы и дожди,
Тем, кто дома иль в пути,
И не в шутку, а всерьез,
Светят светом дальних звезд,
Частью нашей жизни став.
Не покинут пьедестал
Нашей памяти они.
Эй, звонок! Давай, звени,
Как когда-то, в наши лета.
Все мы – дети факультета,
Мы годимся им! А он...
Нами удовлетворен!

Л.Нечай-Гумен, колишня студентка, нині учитель з 50-літнім стажем

30 ВЕРЕСНЯ - ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ БІБЛІОТЕК ДЛЯ НАУКИ, ДЛЯ НАВЧАННЯ, ДЛЯ ДУШІ

Університет – це зібрання розумних людей навколо гарної бібліотеки (Томас Карлейль, англійський філософ ХІХ століття).

Бібліотека... Древня і вічно юна оселя людського розуму, скарбниця думок, що освітлює нам стежку в майбутнє. Наскільки важливою є роль книги в житті людини, кожен із нас переконався на власному досвіді. Бібліотека, як храм духовності, відкриває себе тисячам душ, сприяє фаховому зростанню, задовольняє наукові та інформаційні потреби.

Ще за часів Київської Русі бібліотека була невід'ємною складовою навчального закладу. Починаючи зі «Шкіл грамоти» при церквах, книгозбірень Острозької та Києво-Могилянської академій, братств, перших університетів, вони відігравали значну роль в укладанні фундаменту інтелекту. Бібліотеки, як і люди, мають своє обличчя, індивідуальність, неповторність.

Бібліотека ВНЗ ніколи не існувала самі по собі. Вона була, є і буде частиною свого навчального закладу, яка завжди оперативно реагує на зміни в його діяльності і, відповідно до них, змінює акценти у своїй роботі. І особливо зараз, коли освіта спрямована на формування цілісної особистості, широти її мислення, готовності до інноваційних процесів. Перед бібліотеками ВНЗ постають важливі завдання: сприяти особистісно-орієнтовній освіті, дати користувачам високоякісну новітню інформацію, забезпечити вільний доступ до світових інформаційних джерел.

Сьогодні освітянські книгозбірні перетворюються в сучасні інформаційні центри навчальних закладів, котрі виконують важливі задачі забезпечення вільного і необмеженого доступу до інформації і збереження її джерел. Разом зі зміною ролі бібліотек у суспільстві змінюється і роль бібліотекаря: його все частіше називають не тільки зберігачем і пропагандистом книги, а й інформаційним спеціалістом, навігатором в океані інформації.

30 вересня 2009 року бібліотечна громадськість та широкий загал читачів відзначили Всеукраїнський день бібліотек, якій було встановлено Указом Президента № 474 від 14 травня 1998 року. Поява цієї дати в нашому календарі свідчить про визнання державою ролі бібліотек у розбудові незалежної України та розвитку культури, науки і освіти. І дуже приємно, що вітаючи всіх бібліотекарів країни зі святом, Президент України відзначив, що праця бібліотекаря заслуговує високої суспільної поваги і підтримки. Він наголосив, що держава буде робити все можливе, щоб зберегти і розвинути вітчизняну мережу бібліотек.

Ключовим підрозділом бібліотеки є відділ обслуговування, який безпосередньо і найбільше працює з користувачами. Зрозуміло, що всі відділи бібліотеки працюють у тісному зв'язку й існування відділу обслуговування неможливе без щоденної і сумлінної праці кожного співробітника, але на «передньому краї» завжди знаходяться бібліографи інформаційно – бібліографічного відділу та бібліотекарі відділу обслуговування. До них у першу чергу звертаються користувачі, а тому, особливо важливо, щоб це були люди уважні, доброзичливі та компетентні, справжні професіонали.

Відділ обслуговування – це візитна картка бібліотеки, показник організації роботи бібліотеки. Наскільки чітко обслуговують користувачів читальні зали, наскільки якісно працюють абонементи – настільки зростатиме престиж бібліотеки університету в цілому. У складі відділу обслуговування три читальні зали, студентський абонемент та абонемент художньої літератури. Колектив відділу обслуговування нараховує 20 осіб. Це бібліотекарі, які виконують запити користувачів, працюють у фондах, проводять масові заходи, організовують тематичні виставки, постійно працюють над удосконаленням обслуговування. На мій погляд, бібліотекарі, які щоденно спілкуються з користувачами, рекомендують необхідну літературу допомагають студенту увійти у світ знань, зосередитися на успішному навчанні виступають сьогодні в ролі посередників,

провідників у масиві джерел інформації і шляхів її отримання. Тому працівники відділу прагнуть не тільки задовольнити інформаційні потреби користувачів, але і формувати ці потреби, сприяти їх виявленню.

Важливим напрямком роботи відділ обслуговування вважає духовний розвиток особистості, підвищення рівня культури, розвиток естетичних смаків. Аби зацікавити студентську аудиторію, привернути увагу до бібліотеки не тільки, як до зібрання книг, необхідних для навчання, але і як до закладу культури, в бібліотеці оформлюються книжкові виставки, проводяться огляди, усні журнали, літературні вечори з залученням студентів.

«У житті кожної людини є зустрічі з фахівцями певних професій, обминати яких, напевно, просто неможливо. Це, безумовно – вчитель, лікар і, з почуттям внутрішньої гордості кажу, – бібліотекар», – писав в одному із фахових журналів В.К.Єгоров, президент, ректор Російської академії державної служби, доктор філософських наук.

Мені дуже приємно цитувати це висловлювання, тому що ще з часів Д.С.Лихачова, здається, ніхто так не переймався і з повагою не відгукувався про професію бібліотекаря. Звичайно повага не передається у спадок, не вішається медаллю на лацкан. Її заслуговують щоденною, не завжди помітною працею. Сьогодні бібліотека тримається на тих ентузіастах, хто не міг зрадити своїй улюбленій справі. Я називаю їх хранителями знань, які допомагають кожному з нас. Висока кваліфікація, ґрунтовна освіта бібліотечних фахівців є необхідною передумовою їхньої діяльності. На жаль, відсоток бібліотекарів із вищою бібліотечною освітою в нас зовсім невеликий. Для порівняння, за рекомендаціями ІФЛА (Міжнародної бібліотечної асоціації) у штаті бібліотек для їхнього нормального функціонування їх має бути не менше третини працівників. Зараз можемо стверджувати – це велика проблема для бібліотек усіх рівнів.

Тяжка професія – бібліотекар. Ті, хто не спробував, навряд чи цьому повірять. А тим, хто працює давно, хто віддав цій професії частину життя, не треба це доводити. Їм ніяких пояснень не потрібно: вони як служили вірою та правдою цій нелегкій справі, так і служать і служитимуть, присвячуючи себе роботі з людьми та книгою. Наша праця багатьом видається незначною, адже вона тиха, неяскрава. Але ніхто й ніколи не підраховував, скільки людей, скільки доль врятували книги, добре слово бібліотекаря, скільки людей отримали психологічну підтримку. І дуже приємно, що вітаючи всіх бібліотекарів країни зі святом Прем'єр-міністр Ю.В.Тимошенко зазначила: «У бібліотеках працюють ті люди, які віддані своїй справі, своїй професії, які не зважаючи ні на які складнощі і труднощі забезпечують роботу бібліотек на найвищому рівні». Глибокої вдячності заслуговують бібліотекарі, які всю енергію душі віддають улюбленій роботі: Павлова О. С., Оніщенко С.С., Левченко І.О., а також ветерани, які продовжують

працювати: Романенко Л.І., Гранатович Л.В. До речі, прізвище провідного бібліотекаря Гранатович Л.В. увійшло до бібліографічного довідника «Українські бібліографи», виданого Національною парламентською бібліотекою України.

З нагоди професійного свята висловлюю слова найщирішої подяки всім без виключення працівникам абонементу, читальних залів, бібліотекарям інших відділів, які оперативно обслуговували студентів усіх факультетів у вересні цього року.

Працівники бібліотеки з оптимізмом дивляться в майбутнє. Нам приємно відчувати, що ректорат університету дбає про розвиток бібліотеки. Завдяки підтримці ректора університету професора Бойка О.Д., проректора з фінансово-економічних та господарських питань Давиденка С.М. в цьому році нарешті відремонтовано вантажний ліфт у читальному залі № 2, який не працював більше двадцяти років; придбано систему «РБІС» – 64, яка дозволить підняти на новий рівень обслуговування наших читачів. Тож, будемо йти в ногу з часом, професійно розвиватися, втілювати в життя нові ідеї й задуми, словом, відповідати високому призначенню бібліотеки.

Галина Осінова, зав.відділу обслуговування

Храм книги

Кожен із нас пам'ятає свою першу книгу. У когось це буквар, у когось збірка віршків із розмальовками, у когось – дитяча енциклопедія. У кожного своя, але почуття однакові: відчуття дорослості, миттєве, палке бажання дізнатися щось нове.

Це можна порівняти із почуттям митця, який щойно відкрив якийсь шедевр, адже кожна книга – це витвір мистецтва. І ці витвори мистецтва зберігаються у справжніх храмах книги – бібліотеках.

А хтось пам'ятає свій перший похід у бібліотеку? Я пам'ятаю. Лагідне, усміхнене обличчя бібліотекаря, гори різноманітної літератури і незнайоме відчуття благодатності. Ти стоїш на порозі невідомого, і тобі й радісно, і страшно, набираєш стопку книг і окрилений біжиш додому. У цьому і є благодатна місія бібліотеки – дарувати людям тепло і радість, спрямовувати їх до розуміння істини.

Бібліотека з давніх-давен була скарбницею мудрості. Такою вона залишається і зараз. І навіть електронні книги не замінять шелесту перегорнутих сторінок...

Дуже важливо згадати професію бібліотекаря. На перший погляд вона легка та непомітна. Але задумайтеся скільки потрібно сили, терпіння, щоб навести лад у безкінечних стопках паперу та доглянути за кожною книгою. А також він повинен бути привітним і усміхненим, але згодьтеся, що це не завжди легко зробити. Ця людина виконує в суспільстві роль просвітника, бо несе те, чого багатьом людям дуже не вистачає.

Інколи дану професію недооцінюють, але, я вважаю, що вона гідна найвищої пошани. Бо бібліотекар – це учитель, психолог і вихователь.

Хочеться привітати всіх з їхнім професійним святом. Висловити подяку працівникам читальних залів №1, №2, №3, студентському абонементу та абонементу художньої літератури Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя. Дякуємо вам за старання.

Вікторія Кривенко, студентка філологічного факультету

Золота осінь сяє теплом і гармонією, неповторністю відтінків і красою кожного руху листя, шелесту трави і прощальних променів жартівливого літа. На зміну приходять чарівність осінніх фарб, нових відтінків.

Не випадково саме в барвах осені відзначають своє свято люди, чиї серця сповнені любов'ю, очі – терпінням, розумінням і якоюсь загадковою вірою у знання, у вищі цінності життя, і у нас, таких ще недосвідчених, а інколи впертих, студентів.

Це свято людей, імена яких часто залишаються поза кадром, хоча в кінострічці під назвою «Студентські хроніки» вони грають одну із головних ролей.

І, нарешті, це люди, які живуть і працюють поряд із нами й часто задля нас, і їхні історії життя пов'язуються з нашими іменами, а ми про це й не знаємо. Це наші бібліотекарі.

Скільки старанної праці вони віддають щодня, щогодини. Із кожним роком намагаються працювати все краще і краще. І це помітно. Наприклад, цього року отримати навчальну літературу було значно легше, більше бібліотекарів працювало на видачі і не було вже таких черг, як у минулі роки.

Також помітна їх згуртованість, дисциплінованість, порядність. І всі як один!

У когось виходить краще, у когось гірше, то всі дуже стараються. І тут вже відчувається справжній професіоналізм і любов до своєї справи.

З нагоди такого урочистого свята від імені усіх студентів хотілося б побажати їм великого терпіння, міцного здоров'я, істинного щастя. І не втрачати тієї чарівної віри, яка так необхідна нас, студентам.

Юлія Працюк, студентка філологічного факультету